

BAKAR KÖR

Bir günü bir gününe uymaz
Pençesindedir insan parsın
Hiç kimseyi yormamıştır beklemek
Bir dađı yorduđu kadar
Nasıl çırpınır peşinden papatya
Ayaklarına kapanmak için sevdiğinin
Elinde baltası oduncu
Çığlık çığlığa orman
Karanlık şaşırır güneşin sabrına
Gün ne çok bekler dinlenmek için
Rüzgâr kime yetişmeye çalışıyor soluk soluğa
Gün akar, savrulur kum
Oysa hep aynıdır çöl
Görür de âmâ çiçeđin her rengini
Burnunun ucuna bakar kör